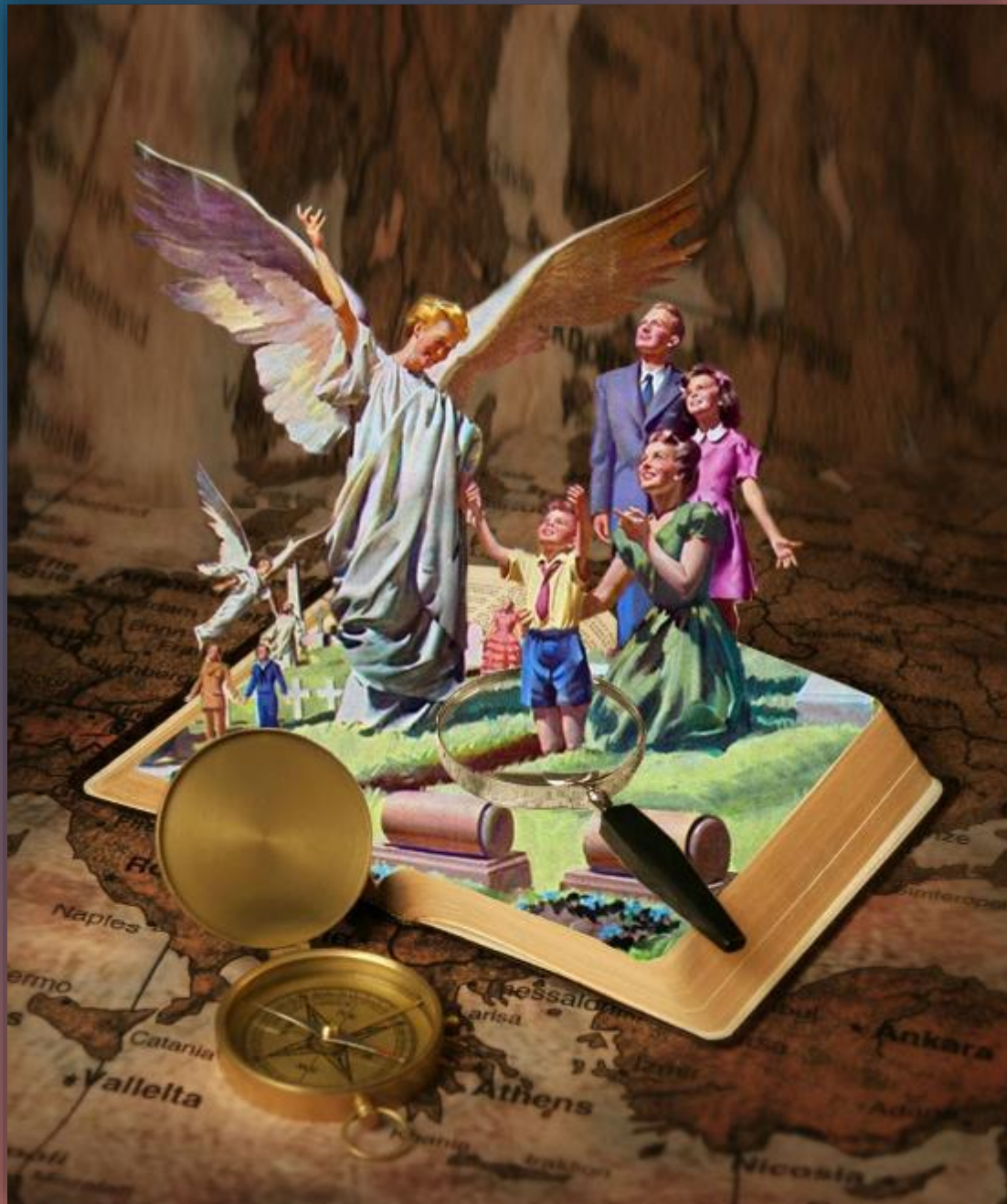




ลัทธิวิญญาณนิยมถูกเปิดเผย

บทเรียนที่ 10 สำหรับวันที่ 8 มิถุนายน ค.ศ. 2024



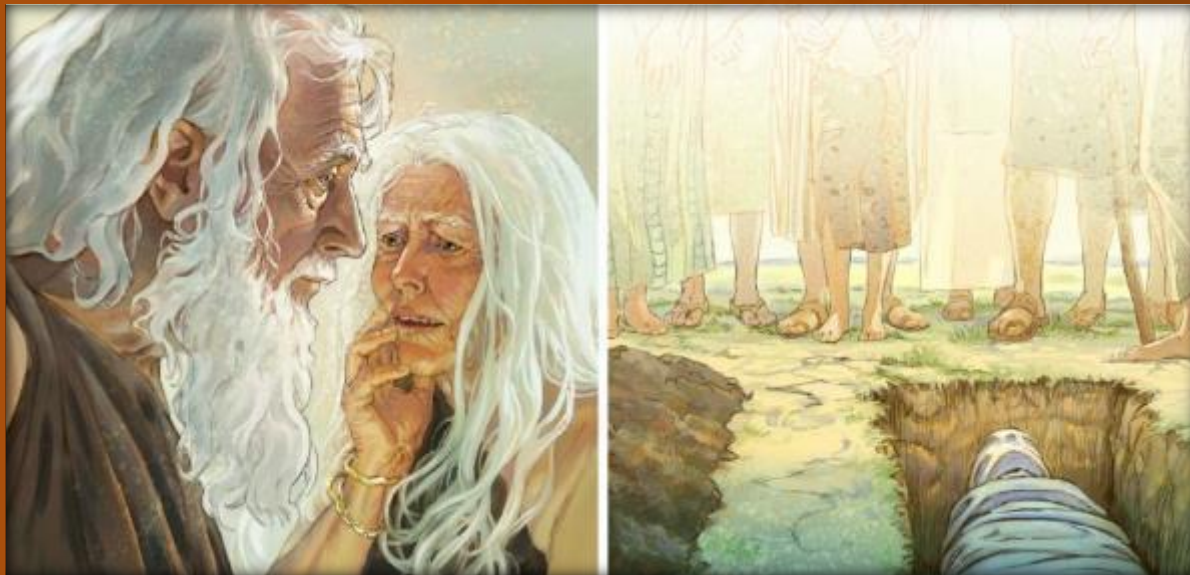
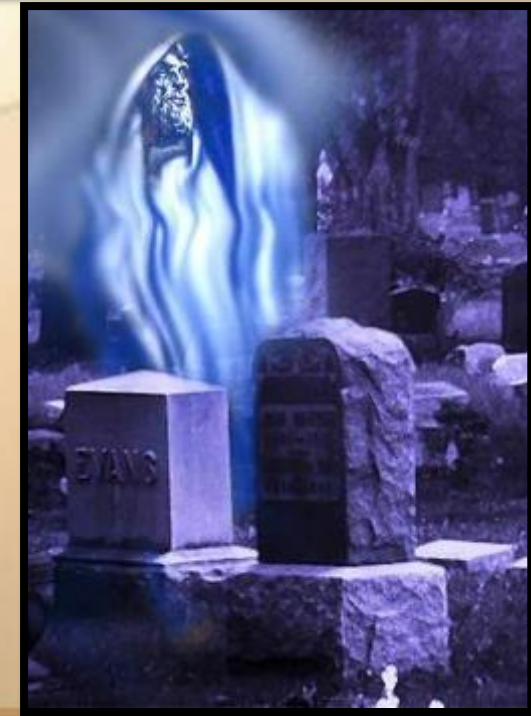
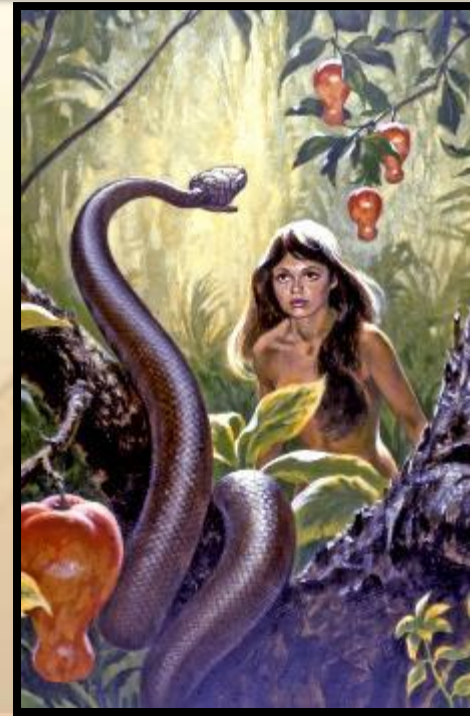
“คือว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์
ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยเสียงเรียกของหัวหน้า
ทูตสวรรค์และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และ
ทุกคนที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมา
ก่อนหลังจากนั้นพระเจ้าจะทรงรับพวกเราซึ่ง
ยังมีชีวิตอยู่ขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น
และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ
อย่างนั้นแหละ เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า
เป็นนิตย์”

(1 เธสะโลนิกา 4:16, 17, THSV11)

คำโกหกแรกที่เราบอกกับเราคือ “พวกเจ้าจะไม่ตายแน่” (ปฐมกาล 3:4) และเราก็เชื่อตามนั้น!

มนุษยชาติเกือบทั้งหมดได้หลงเชื่อ- และยังคงเชื่ออยู่ว่า- เรามีดวงวิญญาณที่เป็นอมตะ หรืออีกนัยหนึ่งคือ ส่วนหนึ่งของจิตสำนึกของเรารอดพ้นจากความตาย

ในทางตรงกันข้าม พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนและเน้นย้ำว่า “ตัวคนที่ทำบาปจะต้องตาย” (เอเสเคียล 18:20, THSV11) ความขัดแย้งในจักรวาลวนเวียนอยู่รอบ คำถามสำคัญคำถามหนึ่งคือ คุณจะเชื่อใคร เชื่อมารหรือพระเจ้า?



ลัทธิวิญญาณนิยมและความตาย:



ดวงวิญญาณเป็นอมตะ



ความตายในพันธสัญญาเดิม



ความตายในพันธสัญญาใหม่



ลัทธิวิญญาณนิยมในยุคสุดท้าย:



หมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่าง ๆ



จุดมุ่งหมายของลัทธิวิญญาณนิยม

หลักวิญญานนิยม

และความตาย



ดวงวิญญาณเป็นอมตะ

“เมฆจางและหายไปฉันใด ผู้ที่ลงไปยังแดนคนตายก็มิได้ขึ้นมาฉันนั้น” (โยบ 7:9, THSV11)



โดยทั่วไป เชื่อกันว่าร่างกายของมนุษย์มีลักษณะทางธรรมชาติอยู่สองส่วน คือร่างกายและจิตวิญญาณ (หรือดวงวิญญาณ) ซึ่งเชื่อว่าทั้งสองส่วนนี้สามารถดำรงชีวิตอยู่แยกกันได้

แต่พระคัมภีร์ได้สอนไว้ว่า เราถูกสร้างขึ้นด้วยสามส่วน ได้แก่ “จิตวิญญาณ (spirit), จิตใจ/ดวงวิญญาณ (soul), และร่างกาย (body)” (1 เซสโลนิกา 5:23) และพระคัมภีร์ยังสอนอีกว่าทั้งสามส่วนนี้แยกกันไม่ได้ต้องพึ่งพากันและกัน ปฐมกาล 2:7 สอนเราว่า พระเจ้าทรงสร้างร่างกาย และในร่างกายนั้นทรงใส่ชีวิต (จิตวิญญาณ) เข้าไป แล้วจึงกลายเป็นผู้มีชีวิต (คำว่า “ผู้มีชีวิต” ในภาษาฮีบรูใช้คำว่า *nefesh* ซึ่งหมายถึง “ดวงวิญญาณ”)

ดังนั้น ดวงวิญญาณจึงเป็นการรวมกันของร่างกายและจิตวิญญาณ เราไม่มีดวงวิญญาณ แต่เราเป็นดวงวิญญาณดวงหนึ่ง

เมื่อลมปราณแห่งชีวิตจากเราไป เราก็จะไม่มีชีวิตอยู่ เมื่อตายแล้วจะไม่มีส่วนใดของมนุษย์ดำรงอยู่อีกต่อไป เมื่อร่างกายตายลง จิตวิญญาณ (แรงขับเคลื่อนชีวิต) จะกลับคืนสู่พระองค์ผู้ทรงมอบมันมาให้ และดวงวิญญาณซึ่งเกิดจากการรวมกันของร่างกายและจิตวิญญาณ ก็จะไม่คงอยู่อีกต่อไป (ปัญญาจารย์ 12:1-7; เอเสเคียล 18:20; โยบ 7:7-9)



ร่างกาย (BODY)



จิตวิญญาณ (SPIRIT)



ดวงวิญญาณ (SOUL)

ดวงวิญญาณเป็นอมตะ

“เมฆจางและหายไปฉันใด ผู้ที่ลงไปยังแดนคนตายก็มิได้ขึ้นมาฉันนั้น (โยบ 7:9, THSV11)



นับตั้งแต่บาปเข้ามาในโลกของเรา ซาตานใช้งานคนที่หาช่องทางติดต่อกับคนตายเพื่อให้ได้ความรู้พิเศษของปัจจุบันและอนาคต

กลุ่มคนประเภทนี้ ที่ใช้วิธีการอื่น ๆ ด้วย อาทิเช่น คาถา เวทมนตร์หรือโหราศาสตร์ ปัจจุบันนี้พวกเขาเป็นที่รู้จักในชื่อ ลัทธิวิญญาณนิยม



พระคัมภีร์สอนไว้ว่า “ทุกคนที่ทำการเหล่านี้ย่อมเป็นที่รังเกียจแต่พระยาห์เวห์” (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:10-12, THSV11) บทลงโทษของอาชญากรรมนี้คือ ความตาย (เลวีนิติ 20:27, THSV11)

“และเมื่อเขาทั้งหลายกล่าวกับพวกท่านว่า “จงปรึกษากับคนทรงหรือพ่อมดแม่หมอผู้ร้องเสียงจ้อกแจ้กและเสียงพึมพำ” ไม่ควรหรือที่ประชาชนจะปรึกษาพระเจ้าของเขา? ควรหรือที่เขาจะไปปรึกษาคนตายเพื่อคนเป็น? ไปดูธรรมบัญญัติและถ้อยคำพยาน แน่ทีเดียวคนที่ไม่พูดเช่นข้าพเจ้าก็จะเป็นคนที่ไม่มียูร์ธูมเลย” (อิสยาห์ 8:19-20, THSV11)



ความตายในพันธสัญญาเดิม

“คนตายไม่สรรเสริญพระยาห์เวห์ และทุกคนที่ลงไปสู่ที่ฝังก็เช่นกัน” (สดุดี 115:17, THSV11)



ถึงจะไม่มีใครพูดในงานศพว่า “ญาติของเราจะตกรอกอย่างแน่นอน” คำสารภาพมากมายสอนว่า เมื่อตายแล้ว คนดีจะตรงขึ้นสู่สวรรค์เพื่ออยู่กับพระเยซู และ “คนชั่ว” จะถูกลงโทษหรือเพียงแค่ลอยไปมา แต่พระคัมภีร์ได้สอนเราอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้?

เมื่อตายแล้วเรายังสามารถสรรเสริญพระเจ้าได้อยู่หรือไม่?

สดุดี 115:17

บรรดาผู้ที่ตายแล้วยังคงรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับเพื่อนหรือครอบครัวของเขาหรือไม่?

โยบ 14:21

คนตายสามารถโต้ตอบกับคนเป็นหรือไม่?

ปัญญาจารย์ 9:6

หลังตายแล้ว เรายังคงสามารถคิดได้อยู่หรือไม่?

ปัญญาจารย์ 9:5

หลังตายแล้ว เรายังคงสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อยู่หรือไม่?

ปัญญาจารย์ 9:10

พันธสัญญาเดิมสอนไว้ว่าความตายเป็นเพียงความฝัน เป็นการนอนหลับเพื่อที่จะได้รับการปลุกเมื่อพระเจ้าทรงเรียกเราให้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง (1 พงษ์กษัตริย์ 2:10; 14:20; ดาเนียล 12:13)

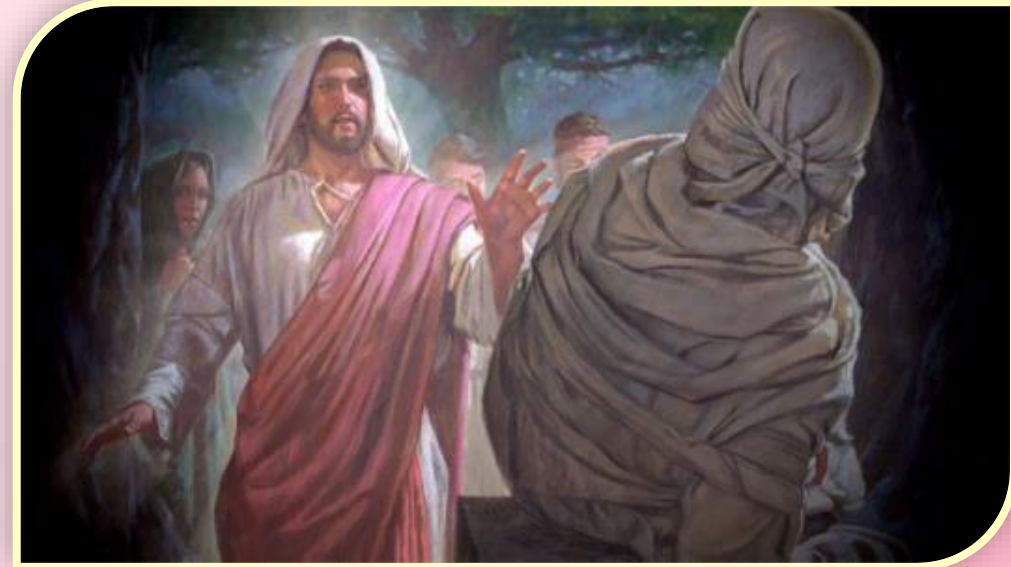


ความตายในพันธสัญญาใหม่

“พระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้วจึงตรัสกับพวกเขาว่า “ลาซารัสหายของพวกเราหลับไปแล้ว แต่เรากำลังจะไปปลุกให้เขาตื่น” (ยอห์น 11:11, THSV11)

พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่สอนไว้เช่นเดียวกับพันธสัญญาเดิมว่า ความตายเป็นเพียงความฝัน ซึ่งมีเพียงพระเยซูองค์เดียวเท่านั้นที่สามารถปลุกเราให้ตื่น (ยอห์น 11:11-14; ยอห์น 5:28-29)

เมื่อเปาโลเขียนจดหมายถึงชาวเธสะโลนิกา ท่านได้บอกพวกเขาเกี่ยวกับ “ผู้ที่นอนหลับ” ซึ่งหมายถึงผู้ที่ตายแล้ว โดยท่านได้บอกว่าบรรดาคนเหล่านั้นที่ตายแล้วจะฟื้นขึ้นจากความตายไปอยู่กับพระเยซูเมื่อพระองค์เสด็จมาครั้งที่สอง (1 เธสะโลนิกา 4:13-18) ถ้าเปาโลเชื่อว่าเมื่อผู้เชื่อตาย พวกเขาจะขึ้นไปอยู่กับพระเยซูทันที ท่านก็คงจะบอกชาวเธสะโลนิกาแล้ว แทนที่จะพูดถึงเรื่องคนตายจะฟื้นคืนชีพเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา



เมื่อก้าวถึงคนที่ตาย เปาโลได้กล่าวไว้ว่าพวกเขาจะถูกทำให้มีชีวิตอีก “ขณะพระเยซูเสด็จกลับมา” และไม่ใช่ว่าก่อนการเสด็จมา (1 โครินธ์ 15:22-24) ท่านก็ได้กล่าวอีกว่า “ไม่ใช่ทุกคนที่จะนอนหลับ” ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงในเสี้ยววินาที แต่ผู้ที่ตายแล้วจะฟื้นขึ้นมาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลง (1 โครินธ์ 15:51-52)

การฟื้นขึ้นจากความตายเป็นกุญแจสำคัญในการอยู่กับพระเยซู ถ้าปราศจากการฟื้นจากความตาย จะไม่มีความรอด (1 โครินธ์ 15:13-18) เราจะได้รับมรดกของเราเมื่อเราฟื้นขึ้นจากความตาย ดังนั้นเราจะต้องรอดอยช่วงเวลานั้น (1 เปโตร 1:3-5)

ลัทธิวิญญูญาณนิยมใน

ยุคสุดท้าย



หมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่าง ๆ

“เพราะว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จหลายคนปรากฏขึ้น แสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ เพื่อล่อลวงคนที่พระเจ้าทรงเลือกสรรแล้วให้หลง ถ้าเป็นไปได้” (มาระโก 13:22, THSV11)

ลัทธิวิญญาณนิยมเป็นการเคลื่อนไหวที่ชาตानเป็นผู้นำโดยตรง และรากฐานของมันคือการเป็นอมตะของดวงวิญญาณ สวากของลัทธิวิญญาณนิยมเชื่อว่าพวกเขาสามารถติดต่อกับคนตายได้และอ้างว่าได้รับอำนาจเหนือธรรมชาติจากคนตาย

ถึงแม้ว่าตอนนี้พระเจ้าทรงจำกัดพวกเขาไว้ แต่ในอนาคตจะมีช่วงเวลาพระเจ้าทรงอนุญาตให้พวกเขาแสดงการอัศจรรย์ที่ไม่มีใครโต้แย้งได้ซึ่งทุกคนที่เห็นจะรู้สึกประหลาดใจ (มาระโก 13:22; 2 เธสะโลนิกา 2:9; วิวรรณ์ 7:1; 13:13-14)

หลังจากที่เห็นผู้ป่วยหนักกระยะสุดท้ายได้รับการรักษาหายเป็นปกติ ยานพาหนะคันหนึ่งจอดตายเพื่อไม่ให้ชนเรา หรือคุณแม่สุดที่รักของเราซึ่งบัดนี้ถึงแก่กรรมแล้วกำลังพูดกับเราอย่างอ่อนโยนอยู่ต่อหน้าเรา เมื่อเห็นสิ่งเหล่านี้แล้วเราจะไม่เชื่อถือผู้ที่ทำการอัศจรรย์เหล่านี้หรือ? เราจะไม่สามารถเชื่อวางใจในประสาทสัมผัสของเราหรือความรู้สึกของเราได้



สิ่งที่เรารู้ในพระคำของพระเจ้าและการไว้วางใจในพระเยซูอย่างสุดใจเป็นเพียงหลักประกันเดียวที่จะช่วยให้เราต้านทานการทดลองสุดท้ายของศัตรูได้ (อิสยาห์ 8:20; เอเฟซัส 6:13)

จุดมุ่งหมายของลัทธิวิญญาณนิยม

“เพราะว่าวิญญาณเหล่านี้เป็นผีที่ทำหมายสำคัญ พวกมันออกไปหาภษัตริย์ทั้งหลายทั่วโลก เพื่อรวบรวมภษัตริย์เหล่านั้นไปทำสงคราม ในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” (วิวรณ์ 16:14, THSV11)

ความตั้งใจของซาตานคือ การเอาชนะสงครามที่ต่อสู้กับพระเจ้า ล้มล้างรัฐบาลของพระองค์ และครองบัลลังก์ของพระองค์ (อิสยาห์ 14:13-14) เพื่อทำสิ่งนี้ เขาจะใช้ทุกกลยุทธ์เพื่อเอาชนะทุกคน โดยเริ่มต้นจากอำนาจทางการเมืองที่ควบคุมเรา (วิวรณ์ 16:12-14)

“เพื่อเป็นฉากสุดยอดในละครอันยิ่งใหญ่ของการหลอกลวง ซาตานเองจะปลอมตัวเป็นพระคริสต์ (เอลเลน จี. ไวท์, “ปลายทางแห่งความหวัง” บทที่ 39 หน้า 579)



แต่เมื่อถึงเวลานั้นพระเยซูจะทรงทำให้เรื่องสิ้นสุดลง (วิวรณ์ 16:15) ซาตานเป็นศัตรูที่พ่ายแพ้ พ่ายแพ้ต่อพระคริสต์และพ่ายแพ้ต่อบรรดาผู้ที่ยึดมั่นในพระโลหิตของพระเจ้า (1 ยอห์น 2:14; 4:3-4; วิวรณ์ 3:21; 5:5; 12:11)

สัญลักษณ์ที่โดดเด่นของผู้ที่เผชิญหน้ากับการหลอกลวงของลัทธิวิญญาณนิยมคือ “พวกเขาถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและจงรักภักดีต่อพระเยซู” (วิวรณ์ 14:12, THSV11)

“ข้าพเจ้าเห็นว่า บรรดาวิสุทธิชนจะต้องมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องความจริงสำหรับยุคปัจจุบันจากพระคัมภีร์ ซึ่งพวกเขาจำเป็นต้องรักษาไว้ พวกเขาจะต้องเข้าใจเรื่องชีวิตหลังความตาย เพราะวิญญาณชั่วจะปรากฏตัวต่อหน้าพวกเขาและแสดงตัวว่าเป็นญาติพี่น้องหรือเพื่อนที่พวกเขารัก และบอกพวกเขาถึงหลักข้อเชื่อที่ไม่ตรงกับพระคัมภีร์ วิญญาณชั่วจะใช้อำนาจทั้งหมดเพื่อกระตุ้นให้เกิดความเห็นอกเห็นใจและจะทำการอัครรรยเพื่อยืนยันสิ่งที่ได้บอกกล่าวออกมา ประชากรของพระเจ้าจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อต่อต้านวิญญาณเหล่านี้ด้วยความจริงในพระคัมภีร์ที่กล่าวไว้ว่า คนตายไม่รับรู้อะไรเลย และผู้ที่มาปรากฏตัวคือวิญญาณชั่ว”

EGW (Early writings, p. 262) (Non-official Translation)